

ORDENANÇA REGULADORA DEL PROCEDIMENT SANCIONADOR

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

D'acord amb els articles 4.1.a) i f) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local i 8.1.a) i f) del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovat per Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, els municipis tenen atribuïda, entre d'altres competències, la potestat reglamentària i d'autoorganització, com també la sancionadora.

En exercici d'aquestes potestats, l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès ha aprovat al llarg del temps nombroses ordenances i reglaments municipals en matèries pròpies. Moltes d'aquestes normes inclouen règims sancionadors específics. No obstant això, sovint aquesta regulació es troba referida a normatives que han estat derogades o modificades.

Per tal de dotar de coherència i seguretat jurídica els procediments sancionadors de competència municipal, aquesta Ordenança té per objecte regular, amb caràcter general, el procediment sancionador aplicable per l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès, d'acord amb la normativa bàsica actualment vigent:

- la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques,
- la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic,
- la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya,
- el Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre procediment sancionador d'aplicació a les administracions de la Generalitat de Catalunya, en allò que sigui compatible amb el règim jurídic local i aplicable a l'Ajuntament.

Aquesta Ordenança no té per objecte reproduir la normativa bàsica vigent, sinó que té per objecte complementar-la i clarificar-la en aquells aspectes procedimentals que, en la pràctica municipal, han generat dubtes o mancances interpretatives, amb la finalitat de reforçar la seguretat jurídica i l'eficiència del procediment sancionador a nivell local.

En aquest sentit, aquesta regulació té caràcter preferent respecte de les altres ordenances / reglaments municipals que no continguin una regulació expressa, específica i completa del procediment sancionador, d'acord amb la normativa vigent. En els casos en què una ordenança / reglament municipal no reguli tots els aspectes procedimentals, s'aplicaran supletòriament les disposicions d'aquesta Ordenança general.

Aquesta Ordenança no és d'aplicació a l'Entitat Municipal Descentralitzada de Valldoreix. Igualment, en queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Ordenança els procediments sancionadors en matèria tributària, en règim disciplinari del personal al servei de l'Ajuntament, en matèria de trànsit i seguretat viària, i en aquells casos vinculats a relacions contractuals o patrimonials amb l'Ajuntament, els quals es regeixen per la seva normativa específica.

Els fonaments constitucionals i estatutaris d'aquesta Ordenança són diversos. Amb la seva aprovació, l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès exerceix l'autonomia local reconeguda constitucionalment i estatutàriament (articles 137 i 140 de la Constitució Espanyola i article 86 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya). L'ordenança es fonamenta en el principi democràtic (article 87 de l'Estatut), i pretén garantir el principi d'eficàcia en l'actuació de l'administració pública (article 103 de la Constitució Espanyola), tot respectant la distribució de competències i el règim jurídic aplicable en l'àmbit local, administratiu i sectorial.

Finalment, des del punt de vista legal, la potestat municipal per regular mitjançant ordenança el procediment sancionador s'empara en:

- l'article 4 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril,
- l'article 8 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril,

- i el títol XI de la Llei de bases de règim local (articles 139 a 141), introduït per la Llei 57/2003, de 16 de desembre.

L'Ordenança reguladora del procediment sancionador consta de 28 articles, repartits en 5 capítols, 1 disposició addicional, 2 de transitòries, 1 de derogatòria i 3 de finals.

CAPÍTOL I - Objecte i àmbit d'aplicació

Article 1 - Objecte

1.-Aquesta Ordenança té per objecte establir el procediment administratiu sancionador aplicable amb caràcter general a l'àmbit competencial de l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès.

2.- En l'àmbit d'aplicació no queda inclosa l'Entitat Municipal Descentralitzada de Valldoreix (EMD).

Article 2 – Àmbit d'aplicació

1.-L'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès exerceix la potestat sancionadora en l'àmbit de les seves competències en els termes establerts per la normativa vigent i sempre prèvia tramitació del procediment administratiu sancionador corresponent.

2.- Als efectes del procediment sancionador, és d'aplicació el que disposen la Llei 39/2015, d'1 d'octubre de Procediment administratiu comú de les Administracions públiques; la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim jurídic de sector públic; la Llei 26/2010, de 3 d'agost de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya; i el Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya, en tot allò que resulti compatible amb el règim jurídic bàsic i aplicable de l'Ajuntament.

3.-Aquesta Ordenança no té per objecte reproduir la normativa bàsica vigent, sinó que té per objecte complementar-la i clarificar-la. L'Ordenança és d'aplicació amb caràcter general en els procediments sancionadors municipals, amb preferència interpretativa i d'aplicació respecte del procediment sancionador que eventualment pugui contenir-se en altres ordenances i reglaments sectorials municipals, llevat que aquestes continguin una regulació expressa, específica i completa del procediment sancionador aplicable d'acord amb la normativa vigent. En els casos en què una ordenança / reglament municipal no reguli tots els aspectes procedimentals, s'aplicaran així mateix supletòriament les disposicions d'aquesta Ordenança general.

4.-En el cas que l'Ajuntament exerceixi competències delegades, el procediment sancionador a aplicar serà el que estableixi l'administració delegant.

5.- Resten exclosos de l'aplicació d'aquesta Ordenança els procediments sancionadors en matèria tributària, en l'ordre social, en matèria de trànsit i seguretat viària, de règim disciplinari del personal al servei de l'Ajuntament, i de les persones i entitats que estan vinculades a l'Ajuntament per una relació contractual o patrimonial. En tots aquests casos, els procediments sancionadors aplicables es regiran per les seves normes específiques.

CAPÍTOL II - Disposicions generals

Article 3 – Òrgans competents

1.-L'Alcaldia és l'òrgan competent per incoar els procediments, decidir sobre les actuacions prèvies, adoptar mesures provisionals i imposar les sancions corresponents, llevat que les normes d'atribució de competències o la normativa aplicable atribueixin aquesta facultat a altres òrgans. Aquestes competències es podran delegar mitjançant resolució i d'acord amb les

prescripcions del règim general de delegació i atenent sempre a què s'ha de diferenciar entre l'òrgan instructor i resolutori.

2.-La instrucció del procediment, que recaurà en l'òrgan instructor i, en cap cas, podrà recaure en l'alcaldia o òrgans amb competències delegades a què es refereix l'apartat anterior, pot correspondre a:

- a) funcionaris de la mateixa corporació.
- c) funcionaris d'altres corporacions locals en funcions d'assistència.
- d) excepcionalment, funcionaris de la Generalitat de Catalunya

3.- La designa de l'òrgan instructor es realitzarà mitjançant resolució d'Alcaldia que es publicarà al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona. L'acord d'inici del procediment sancionador haurà de fer referència expressa a aquesta resolució, indicant-ne la data i els extrems necessaris per a la seva consulta per part de la persona interessada, a fi de garantir el seu dret a conèixer la identitat de la persona instructora designada.

4.-Quan la competència per imposar la sanció estigui atribuïda a una altra administració pública, l'alcaldia o altre òrgan decisor delegat seran els encarregats per formular la proposta de resolució i trametre-la a l'autoritat que correspongui, un cop tramitat l'oportú procediment per part de l'administració municipal.

Article 4 – Col·laboració i responsabilitat de la tramitació

1.-Els òrgans i les dependències administratives de l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès facilitaran a l'òrgan instructor els antecedents, informes i documents necessaris i demés mitjans necessaris per al desenvolupament de les seves actuacions.

2.-Igualment, i en els termes que fixa l'article 141 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, del règim jurídic del sector públic, l'òrgan instructor podrà demanar a qualsevol administració pública les dades, documents o mitjans de prova necessaris i què es trobin a disposició de l'ens al qual es demana la cooperació.

3.-L'òrgan instructor del procediment sancionador és responsable directe de la tramitació del procediment així com del compliment dels terminis que estableix aquesta Ordenança i la resta de la normativa aplicable.

Article 5 - Prescripció d'infraccions i sancions

1.- La prescripció d'infraccions i sancions es regeix per allò que disposi la normativa específica que les estableixen i, si aquesta no diu res, pel que estableix l'article 30 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, del règim jurídic del sector públic i la resta de normativa aplicable.

2.- El termini de prescripció de les infraccions i sancions s'interromprà amb la petició de substitució de la sanció per treballs o prestacions en benefici de la comunitat o per altres mesures alternatives establertes a què es refereix l'article 14 i romandrà interromput fins al compliment efectiu de les mesures alternatives acordades a satisfacció de l'Ajuntament o bé fins que transcorri el termini màxim per resoldre el procediment de substitució sense que s'hagi dictat resolució expressa.

3.- El termini de prescripció de la infracció s'interromprà amb la incoació d'un procés penal quan hi hagi identitat de subjecte, fets i fonaments de les conductes il·lícites, i restarà interromput fins que adquireixi fermesa la resolució dictada en l'àmbit penal, d'acord amb l'establert a l'article 12.

Article 6 - Caducitat del procediment

1.-Llevat que la normativa aplicable en fixi un de diferent, el termini per dictar resolució serà de sis mesos, i es computarà des de la data de l'inici del procediment sancionador fins a la que es produeixi la notificació de la resolució sancionadora o s'acrediti degudament el seu intent de notificació.

2.- El venciment del termini màxim sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa produirà la caducitat del procediment i arxiu de les actuacions.

3.- Suspensió del termini màxim de resolució del procediment:

El termini de caducitat del procediment quedarà suspès quan aquest s'hagi paralitzat per causa imputable a les persones interessades, entre les quals s'hi compta:

- a) la petició de substitució de la sanció per treballs o prestacions en benefici de la comunitat o per altres mesures alternatives establertes a què es refereix l'article 14 fins al compliment efectiu de les mesures alternatives acordades a satisfacció de l'Ajuntament o bé fins que transcorri el termini màxim per resoldre el procediment de substitució sense que s'hagi dictat resolució expressa.
- b) quan el procediment s'hagi suspès per la tramitació simultània d'un procediment penal amb identitat de subjecte, fets i fonament, fins que recaigui resolució ferma en via penal, d'acord amb l'establert a l'article 12.

4.- Paralització del procediment imputable a la persona interessada i exclusió de la caducitat:

L'efecte de la caducitat no es produirà quan l'expedient s'hagi paralitzat per causes imputables a les persones interessades, entre les quals s'hi compta els casos assenyalats en l'apartat anterior i quan es sol·liciti el canvi de canal de notificació i ja no sigui possible notificar pel nou canal dins del termini màxim de resolució. En aquests casos, la sol·licitud de la persona interessada de canvi del canal de notificació només tindrà efectes a partir del següent tràmit que se li hagi de notificar.

3.-La declaració de caducitat i arxiu de les actuacions no comporta la prescripció de les infraccions i sancions.

Article 7 – Principi de responsabilitat

1.- Només podran ser sancionades per fets constitutius d'infracció administrativa les persones físiques o jurídiques, així com, quan la llei els reconegui capacitat d'obrar, els grups d'afectats, les unions i entitats sense personalitat jurídica i els patrimonis independents o autònoms, que en resultin responsables dels mateixos a títol de dol o culpa.

2.- Quan el compliment de les obligacions establertes per la norma correspongui a diverses persones conjuntament, aquestes respondran de manera solidària de les infraccions que es realitzin i de les sancions que s'imposin. Quan la sanció sigui pecuniària i sigui possible s'individualitzarà en la resolució en funció del grau de participació de cada responsable.

3.- Seran responsables subsidiaris o solidaris per l'incompliment de les obligacions que comportin el deure de prevenir la infracció administrativa per part d'altres, les persones físiques i jurídiques sobre les que recaigui aquest deure, quan així es determini per llei.

4.- En el cas que la infracció sigui imputada a una persona jurídica es consideraran, juntament amb aquesta, responsables solidaris les persones físiques que n'ocupen càrrecs d'administració o direcció, de manera unipersonal o col·legiada, que hagin comès la infracció o que hi hagin col·laborat, que no acreditin haver adoptat totes les mesures necessàries en el marc de llurs competències per a evitar-la, que l'hagin consentit o que hagin adoptat acords que la possibilitin o l'afavoreixin, tant si han cessat en llur càrrec o funció com si no, d'acord tot això amb la llei que sigui d'aplicació.

5.- Quan la infracció s'hagi comès en l'exercici d'una activitat el desenvolupament de la qual estigui sotmès a control municipal, ja sigui mitjançant llicència, autorització, comunicació prèvia

o qualsevol altre règim d'intervenció administrativa, la transmissió de la titularitat de l'activitat, quan legalment sigui possible, no impedirà que les sancions no pecuniàries es puguin fer igualment efectives, responnent en aquest cas de les mateixes el nou titular d'aquella, el qual quedarà subrogat en totes les obligacions i responsabilitat del primer.

6.- Quan la infracció sigui atribuïda a una persona jurídica que s'hagi dissolt, declarat inactiva o no resulti localitzable, l'Ajuntament podrà continuar el procediment dirigint-lo a la seva darrera representació coneguda. En cas d'inexistència de mitjans per fer efectiva la sanció, podrà declarar-se la responsabilitat solidària de les persones que hagin actuat com a administradores o directores de fet o de dret, d'acord amb el que estableix la legislació aplicable i aquest article.

7.- Quan diverses persones puguin ser responsables d'una mateixa infracció, o quan diversos procediments sancionadors estiguin relacionats per raó d'objecte, causa o subjectes responsables, es podrà acordar la seva tramitació conjunta, garantint en tot cas els drets d'audiència, defensa i contradicció de cada persona interessada.

Article 8 - Presumpció d'innocència

1.- El procediment sancionador respectarà la presumpció de no existència de responsabilitat administrativa mentre no es demostrï el contrari.

2.- Correspon en tot cas a l'Administració municipal la càrrega de la prova dels fets constitutius d'infracció.

3.- Els fets constatats per funcionaris als quals se'ls reconeix condició d'autoritat i que es formalitzin en una acta o document públic observant els requisits legals pertinents gaudeixen de la presumpció de veracitat i tenen valor probatori, sense perjudici de les proves que, en defensa dels seus drets o interessos, puguin aportar les persones interessades.

Es consideren, en tot cas, agents de l'autoritat els agents de la Policia Local i de la resta de cossos i forces de seguretat, així com el personal funcionari al servei de l'Ajuntament que exerceix l'acció inspectora, i els altres serveis d'inspecció quan, en aquest darrer cas, així ho disposi una Llei.

4.- Els fets constatats, en l'exercici de les seves funcions, per la resta de personal no funcionari al servei de l'Administració pública o habilitats per aquesta tindran també eficàcia probatòria, i hauran de ser tinguts en compte, sense perjudici igualment de les proves que, en defensa dels seus drets o interessos puguin aportar les persones interessades, sempre que la seva actuació estigui degudament habilitada per disposició legal o reglamentària.

5.- Amb els requisits que corresponguin d'acord amb la legislació vigent, als expedients sancionadors que s'instrueixin s'hi podran incorporar imatges dels fets denunciats, ja sigui en fotografia, filmació digital o altres mitjans tecnològics, que permetin acreditar els fets recollits a la denúncia formulada. En tot cas, la utilització de videocàmeres es farà d'acord amb la normativa vigent i respectant el principi de proporcionalitat.

Article 9 – Principi de proporcionalitat i tipicitat

1.- Les Ordenances classificaran les infraccions en molt greus, greus i lleus, atenent als criteris assenyalats a l'article 140 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local.

2.- Les Ordenances municipals indicaran també els imports mínims i màxims que poden imposar-se com a sanció dins de cada grau. Si aquestes no els indiquen, s'estarà als següents imports i criteris, atenent el que disposa l'article 141 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local:

a) Infraccions lleus:

- import mínim: la quarta part del màxim establert en aquest grau i, si no s'ha indicat, 187€
- import màxim: 750€.
- b) Infraccions greus:
 - import mínim: l'assenyalat com a màxim per les infraccions lleus més 1€ o, si no s'ha indicat, 751€.
 - Import màxim: 1.500€
- c) Infraccions molt greus:
 - import mínim: l'assenyalat com a màxim per les infraccions greus més 1€ o, si no s'ha indicat, 1.501€.
 - Import màxim: 3.000€

3.- La sanció s'haurà d'adequar a la gravetat del fet constitutiu de la infracció, l'entitat del perjudici causat i el nombre de persones afectades. Les sancions es graduaran d'acord amb els criteris generals següents i sense perjudici dels altres criteris especials derivats de la normativa específica aplicable:

- a) La gravetat de la infracció
- b) El grau de culpabilitat
- c) L'existència d'intencionalitat
- d) La naturalesa dels perjudicis causats
- e) La continuïtat o persistència en la conducta infractora.
- f) La reincidència: s'entén que hi ha reincidència quan s'ha comès en el termini d'un any més d'una infracció de la mateixa naturalesa, quan així hagi estat declarat per resolució ferma.
- g) La reiteració: s'entén que hi ha reiteració quan s'ha comès en el termini de tres anys més d'una infracció de la mateixa naturalesa, quan així hagi estat declarat per resolució ferma, llevat que una norma sectorial estableixi un termini menor.
- h) La bona disposició manifestada per a complir les disposicions legals, acreditada amb l'adopció de mesures de reparació abans d'adoptar-se la resolució sancionadora.
- i) La capacitat econòmica de la persona infractora.

En la graduació de les sancions de multa es tindrà en compte que, en tot cas, el compliment de la sanció no resulti més beneficiós per a la persona infractora que el compliment de les normes infringides.

4.- Dins de cada grau, la fixació de la sanció concreta que correspongui s'haurà de fer també d'acord amb el principi de proporcionalitat.

5.- Quan ho justifiqui la deguda adequació entre la sanció que hagi d'aplicar-se amb la gravetat del fet constitutiu de la infracció i les circumstàncies concurrents, l'òrgan competent per resoldre podrà imposar la sanció en el grau inferior.

6.- Tots els actes i resolucions administratius que s'emetin en el transcurs del procediment sancionador es guiaran per l'aplicació del principi de proporcionalitat.

Article 10 – Concurrencia d'infraccions

1.- Iniciat un procediment sancionador per dos o més fets constituïts d'infracció s'imposarà a la persona responsable les sancions corresponents a cada una d'elles.

2.- Quan un sol fet constitueixi dos o més infraccions, o quan una d'elles sigui el mitjà necessari per cometre l'altra, s'imposaran per a cadascuna de les infraccions les corresponents sancions en el seu grau mínim. En tot cas, la suma de les sancions imposades no podrà ser inferior a la sanció més greu en el seu grau màxim. Altrament, si ho fos, s'imposarà aquesta.

3.- No obstant el que es preveu en l'apartat anterior, qui, en execució d'un pla preconcebut o aprofitant idèntica ocasió, realitzés una pluralitat d'accions o omissions que infringeixin el mateix

precepte o preceptes d'igual o semblant naturalesa, serà sancionat com a autor d'una infracció continuada. Per a la imposició de les sancions s'aplicaran els següents criteris:

- a) Quan les infraccions comeses es trobin tipificades per les pròpies ordenances municipals, la infracció continuada, si es tracta d'una infracció lleu, serà sancionada amb les sancions que corresponguin a les infraccions greus i, si es tracta d'una infracció greu, amb les previstes per a les molt greus; en els dos casos les sancions s'imposaran en el tram que va des del seu límit mig al màxim. I si es tracta d'una infracció molt greu, s'imposarà el límit màxim de les sancions.
- b) Altrament, si es tracta d'infraccions tipificades en la legislació sectorial, la infracció continuada serà sancionada amb les sancions més greus en el seu límit màxim, llevat que la legislació sectorial disposi un altre criteri.
- c) Els anteriors criteris s'aplicaran sempre que les sancions imposades no excedeixin de la suma resultant de les sancions corresponents a cada una de les infraccions comeses. Si excedeix, s'imposarà l'esmentada suma.

4.- Es considera infracció permanent la realització d'una acció o omissió de manera duradora en el temps considerada antijurídica per una norma i, en conseqüència, considerada infracció. La comissió d'infraccions permanents comportarà iniciar un procediment sancionador independent i successiu per a cada vegada en què es detecti la comissió dels fets infractors, amb imposició de les corresponents sancions.

5.- Quan totes o algunes de les sancions corresponents a les diverses infraccions no es puguin complir simultàniament pels sancionats, se seguirà per al seu compliment successiu, i sempre que sigui possible, l'ordre de la seva respectiva gravetat, de major a menor.

6.- No podran sancionar-se els fets ja sancionats penalment o administrativament, en els casos en què s'aprecii identitat de subjecte, fets i fonaments.

Article 11 – Concurs de normes

1.- Els fets susceptibles de ser qualificats d'acord amb dos o més preceptes que tipifiquen infraccions, ja siguin de la mateixa o de diferents normes sancionadores sectorials, se sancionaran tot observant les regles següents:

- a) El precepte especial s'aplicarà amb preferència al general.
- b) El precepte subsidiari s'aplicarà només en defecte del principal, tant si es declara expressament aquesta subsidiarietat, com si la mateixa es dedueix de manera tàcita.
- c) El precepte més ampli o complex absorbirà els que sancionin les infraccions que s'hi incloguin.
- d) En defecte dels criteris anteriors, el precepte que tipifiqui la infracció amb la sanció més greu exclourà els que tipifiquin infraccions amb sanció menor.

2.- L'apartat anterior només serà aplicable quan per cobrir la totalitat del significat antijurídic del fet n'hi hagi prou amb l'aplicació d'un dels preceptes considerats, ja sigui perquè tots ells protegeixen el mateix bé jurídic davant el mateix risc, ja sigui perquè, tot i havent-hi diferències, s'entengui que no hi ha fonament suficient com per a concloure l'existència de diverses infraccions, en atenció a la poca importància d'aquestes diferències i a l'escassa transcendència del fet.

Article 12 – Apreciació de delictes o falta

1.- Quan l'autoritat municipal pressuposi, en qualsevol moment del procediment administratiu sancionador, que els fets o conductes originadors d'infraccions administratives puguin derivar en il·lícits penals, ho posarà immediatament en coneixement de l'òrgan competent de l'Administració de Justícia, als efectes d'exigència de responsabilitats penals en què hagin pogut incórrer les persones infractores, sol·licitant testimoni de totes les actuacions practicades pel que fa al cas, i

suspensarà l'esmentat procediment, i el termini de prescripció de la infracció quedarà interromput, d'acord amb l'establert als articles 5 i 6 anteriors.

2.- La tramitació del procés penal no impedeix el manteniment de les mesures cautelars ni tampoc l'adopció d'aquelles altres que resultin imprescindibles pel restabliment de la situació física alterada o que tendeixin a impedir nous riscos per les persones o danys en els béns o medis protegits. En aquest últim supòsit es posarà en coneixement de l'autoritat judicial responsable del procediment penal.

3.- Els fets declarats provats per resolucions judicials penals fermes vincularan l'Ajuntament respecte dels procediments sancionadors que es substancii.

4.- La condemna o l'absolució penal dels fets no impedirà la sanció administrativa, si s'aprecia diversitat de fonament. No es podrà continuar el procediment i s'haurà de declarar la seva finalització i la no exigència de responsabilitat si la resolució judicial estima l'existència de delictes o falta i s'aprecia identitat de subjecte, fet i fonament.

Article 13 – Reparació de danys

1.- Amb independència de les sancions corresponents que es puguin imposar a les persones responsables de les infraccions, l'autoritat municipal exigirà a aquestes la reparació dels danys i perjudicis causats o la procedència de l'obligació de reposició al seu estat original de la situació alterada per la infracció quan sigui possible.

2.- L'Ajuntament podrà realitzar subsidiàriament els treballs que hagin d'efectuar les persones responsables, amb càrrec a aquestes de les despeses originades pels esmentats treballs, degudament justificats, sens perjudici de la imposició de les sancions corresponents.

Article 14 – Substitució de les sancions per treballs o prestacions en benefici de la comunitat o per altres mesures alternatives

1.- Per resolució motivada de l'òrgan competent per resoldre el procediment sancionador, sempre que la normativa vigent d'aplicació ho permeti i sempre que es compti amb el consentiment de la persona infractora o dels seus representants legals en el cas que es tracti de menors o incapacitats, es podrà substituir la sanció econòmica per treballs o prestacions en benefici de la comunitat, l'assistència obligatòria a cursos de formació, a sessions individualitzades o qualsevol altra mesura alternativa que tingui la finalitat de sensibilitzar la persona sobre quines són les normes de conducta per tal d'assolir una societat menys litigiosa i més cohesionada.

2.- La determinació dels treballs o prestacions en benefici de la comunitat o d'altres mesures alternatives a realitzar en substitució de la sanció pecuniària es farà per l'òrgan competent per resoldre el procediment sancionador.

Mitjançant resolució d'Alcaldia, donant compte al Ple municipal, s'establirà el catàleg i el procediment de les possibles mesures alternatives a adoptar i els criteris determinants de l'adopció de la mesura substitutòria específica, de la improcedència de la substitució i dels que hauran de servir de paràmetre per valorar el seu compliment satisfactori. En tot cas, aquests criteris s'hauran de fonamentar en els principis de proporcionalitat i d'adequació a la finalitat reparadora, sensibilitzadora, responsabilitzadora i reeducadora pretesa, en relació amb la infracció concreta comesa.

En el cas que la persona infractora sigui menor d'edat, la decisió sobre l'eventual substitució de les sancions pecuniàries per treballs o prestacions en benefici de la comunitat o d'altres mesures alternatives s'adoptarà tenint en compte principalment el seu interès superior i requerirà el consentiment dels seus representants legals, prèvia audiència de la persona menor d'edat.

3.- El procediment per a la substitució s'iniciarà sempre d'ofici, com a conseqüència de la iniciativa de l'òrgan competent, bé per pròpia iniciativa o bé per ordre superior, per petició raonada d'altres òrgans o de la persona presumptament infractora, i la seva durada màxima serà de sis mesos comptats des d'aquella petició d'adopció de les mesures alternatives.

4.- L'acord de substitució de la sanció es podrà produir tant durant la tramitació de l'expedient sancionador com quan ja s'hagi dictat la resolució corresponent.

5.- La petició de substitució de la sanció es podrà presentar durant la tramitació del procediment sancionador abans de la seva finalització, i suposarà la suspensió del termini de caducitat i la interrupció dels terminis de prescripció en els termes establerts als articles 5 i 6.

6.- La petició de substitució de la sanció es podrà presentar una vegada ja s'hagi notificat la sanció abans que aquesta sigui ferma en via administrativa, i suposarà la suspensió de l'eficàcia de la sanció i la interrupció dels terminis de prescripció en els termes establerts a l'article 5.

7.- Si s'acorda la improcedència de la substitució de la sanció o si la persona infractora no compleix amb les mesures alternatives acordades, continuarà el procediment en la fase en què s'hagués produït la suspensió, o, si la sanció ja s'hagués imposat, s'executarà aquesta.

8.- No podrà acordar-se la substitució de la sanció a la qual es refereix aquest article en els casos en què anteriorment ja s'hagi demostrat la ineficàcia d'aquella substitució en relació al compliment de les finalitats establertes en aquest article.

Article 15 – Publicitat de les resolucions sancionadores

1.- Si així ho acorda l'òrgan competent per raons motivades en el compliment dels drets d'informació dels ciutadans i la protecció dels consumidors i usuaris, les sancions fermes en via administrativa imposades per faltes greus i molts greus comeses per persones jurídiques o empresaris individuals podran ser objecte de publicació.

2.- Quan les persones infractores siguin persones físiques, la publicació de les sancions fermes es farà en els casos i en els termes en què ho estableixin les Lleis.

CAPÍTOL III - Denúncies i actuacions prèvies a la incoació del procediment sancionador

Article 16 – Denúncies dels agents de l'autoritat

1.- El procediment sancionador pot iniciar-se per denúncia dels agents de l'autoritat, sempre que aquests hagin tingut coneixement de les conductes o fets susceptibles de constituir infracció.

2.- Les denúncies hauran d'expressar el número d'identificació de l'agent de l'autoritat denunciant, els fets que poguessin constituir infracció, la data de la seva comissió i, quan sigui possible, la identificació de les persones presumptament responsables.

3.- Les denúncies, ja siguin emeses en suport paper o en suport electrònic, seran signades per la/les persona/es denunciant/s i denunciada/es. No obstant, de la/les segona/es no implica conformitat amb els fets que motivin la denúncia, sinó que únicament acredita la recepció de l'exemplar destinat a ella. En el cas que la/es persona/es denunciada/es es negués/ssin a signar-la, l'agent de l'autoritat ho farà constar expressament.

4.- La denúncia dels agents de l'autoritat no constitueix per si mateixa un acte resolutori ni comporta automàticament la incoació del procediment sancionador, però podrà donar lloc a l'inici del procediment si s'estimen suficient els indicis aportats.

Article 17 – Denúncies

1.- Qualsevol persona pot presentar denúncies davant l'Ajuntament per posar en coneixement d'aquest l'existència d'un determinat fet que pugui ser constitutiu d'infracció administrativa.

2.- Les denúncies hauran de contenir mínim les següents dades:

- a) La identificació de la persona denunciant
- b) Una descripció clara i concreta dels fets que es considerin constitutius d'infracció
- c) La data, hora i lloc en què presumptament s'han comès els fets
- d) Quan sigui possible, la identificació de la persona o persones responsables.

3.- En cas que la denúncia no contingui les dades mínimes exigibles en aquest article, l'Ajuntament requerirà a la persona denunciant perquè, en el termini de deu dies, esmeni els defectes, amb l'avertiment que, si no ho fa, es considerarà que desisteix de la seva petició d'acord amb el que disposa l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques (LPACAP). En cas de denúncies anònimes o absolutament incomprensibles, es podrà procedir a l'arxiu directe sense més tràmit.

4.- Les denúncies hauran de venir acompanyades, sempre que sigui possible, de proves o indicis objectius mínims (fotografies, documents, gravacions, etc...) que permetin al personal tècnic municipal valorar la versemblança dels fets i, si escau, iniciar les actuacions corresponents.

5.- En cas que la denúncia contingui les dades mínimes, però no s'hi aportin indicis objectius o elements probatoris mínims que permetin valorar la versemblança dels fets, es podrà requerir la persona denunciant perquè porti la informació o documentació complementària que permeti verificar els fets denunciats, conferint a l'efecte un termini de deu dies per a la seva aportació. Si, una vegada requerit, no s'aporta cap element que permeti acreditar mínimament la infracció, l'Ajuntament podrà acordar l'arxiu directe de la denúncia per manca de fonament suficient, amb comunicació motivada a la persona denunciant i sense perjudici que es puguin dur a terme les actuacions prèvies d'investigació d'acord amb l'article 19.

6.- La formulació d'una denúncia no atorga per sí mateixa a les persones denunciants la condició d'interessada en el procediment, ni vincula l'òrgan competent per iniciar el procediment sancionador. No obstant, quan la denúncia demani també l'inici del procediment sancionador, l'Ajuntament haurà de comunicar al denunciant la iniciació o no de l'esmentat procediment.

7.- Prèvia ponderació de les circumstàncies concurrents i la naturalesa de la infracció denunciada, l'òrgan instructor podrà declarar confidencials les dades personals de la persona denunciant, tot garantint l'anonimat d'aquesta en el transcurs de la tramitació de l'expedient administratiu. La declaració de confidencialitat no implica que no es puguin comunicar els fets a la persona denunciada, sinó només la identitat del denunciant.

Article 18 - Sol·licitud de persones interessades

1.- Les persones que acreditin la condició d'interessades, poden formular sol·licituds a l'Ajuntament per tal que aquest exerceixi la seva potestat sancionadora en relació amb uns determinats fets que constitueixin una infracció administrativa.

2.- Aquesta sol·licitud haurà de reunir els requisits establerts a l'article 66 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, i haurà de contenir:

- a) els fets constitutius de la presumpta infracció
- b) la data, hora i lloc en què es va o van cometre
- c) si es coneixen, els preceptes en els quals es trobin tipificats i les persones presumptament responsables.
- d) L'acreditació de quins dels seus drets o interessos legítims poden resultar afectats per la resolució que s'adopti.

3.- Quan la sol·licitud no reuneixi els requisits mínims, s'emplaçarà la persona interessada perquè en el termini de deu dies, esmeni els defectes, amb l'avertiment que, si no ho fa, es considerarà que desisteix de la seva petició d'acord amb el que disposa l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques (LPACAP).

4.- Les sol·licituds hauran de venir acompanyades, sempre que sigui possible, de proves o indicis objectius mínims (fotografies, documents, gravacions, etc...) que permetin al personal tècnic municipal valorar la versemblança dels fets i, si escau, iniciar les actuacions corresponents.

5.- En cas que la sol·licitud contingui les dades mínimes, però no s'hi aportin indicis objectius o elements probatoris mínims que permetin valorar la versemblança dels fets, es podrà requerir la persona perquè porti la informació o documentació complementària que permeti verificar els fets denunciats, conferint a l'efecte un termini de deu dies per a la seva aportació.

6.- L'òrgan competent, prèvia valoració circumstanciada de la sol·licitud d'iniciació i la documentació aportada, decidirà motivadament sobre la seva admissió o inadmissió, i, en cas de ser admesa, acordarà immediatament la incoació del corresponent procediment sancionador contra la persona presumptament responsable de la infracció. En cas contrari, es dictarà resolució motivada d'inadmissió, amb indicació dels recursos que siguin legalment procedents.

7.- En el cas que l'òrgan competent consideri que la persona sol·licitant no ha acreditat suficientment la seva condició d'interessada, s'inadmetrà la sol·licitud, sens perjudici que, si existeixen indicis suficients de la comissió de la infracció al·legada per aquella, pugui acordar-se l'inici del procediment sancionador d'ofici. En aquest cas la persona sol·licitant serà considerada com a denunciant, amb el tractament previst a l'article corresponent.

Article 19 – Informació i actuacions prèvies

1.- Amb anterioritat a l'inici del procediment, l'òrgan competent pot obrir un període d'informació o actuacions prèvies amb la finalitat de determinar, amb la precisió més gran possible, els fets susceptibles de motivar la incoació del procediment, la identificació de la persona o persones que puguin ser responsables i les circumstàncies rellevants que concorrin en uns i altres.

2.- Les actuacions prèvies les han de dur a terme els òrgans que tinguin atribuïdes funcions d'investigació, indagació i inspecció en la matèria i, si no n'hi ha, la persona o l'òrgan administratiu que determini l'òrgan competent per iniciar o resoldre el procediment.

3.- Als efectes d'iniciar el procediment sancionador, els agents de l'autoritat poden requerir a les persones presumptament responsables perquè s'identifiquin. Quan no sigui possible la identificació de la persona presumptament infractora in situ, els agents de l'autoritat podran requerir-la perquè els acompanyi a les dependències municipals més pròximes que disposin de mitjans adequats per a la seva identificació, exclusivament als efectes de la pràctica de diligències d'identificació, durant el temps estrictament imprescindible i amb informació expressa dels motius del requeriment.

Article 20 – Mesures provisionals

1.- Abans de l'inici del procediment administratiu sancionador, o un cop iniciat, l'òrgan competent podrà adoptar les mesures provisionals que consideri oportunes per garantir l'eficàcia de la resolució que es pugui dictar. Les mesures adoptades hauran de ser proporcionades, motivades i limitades en el temps necessari per assolir la seva finalitat.

2.- En l'adopció d'aquestes mesures caldrà estar al que disposen les normes específiques del procediment i de procediment administratiu comú que resultin aplicables al cas.

Article 21 – Decomís

1.- Com a garantia del compliment de les ordenances, a més de les altres facultats que els atorguen les lleis, els agents de l'autoritat poden decomissar els estris, el gènere i els diners, si s'escau, objecte de la infracció administrativa, o els productes, beneficis o resultats de la comissió d'aquesta, els quals restaran a disposició de l'òrgan municipal competent mentre sigui necessari per a la tramitació del procediment sancionador o, a manca d'aquest, mentre perdurin les circumstàncies que varen motivar el comís.

2.- Les despeses ocasionades pel decomís, el que inclou les derivades de les actuacions prèvies per la seva realització, seran a càrrec del causant de les circumstàncies que l'han determinat.

3.- Si es tracta de béns fungibles, es destruiran o se'ls donarà la destinació que sigui adient d'acord amb la normativa aplicable. Els objectes no fungibles comissats es dipositaran a disposició de l'òrgan municipal competent. Una vegada dictada resolució ferma i transcorreguts dos mesos sense que el titular hagi recuperat l'objecte per causa a ell imputable, es procedirà a la seva destrucció o els lliurarà gratuïtament a entitats sense afany de lucre amb finalitats socials.

4.- En cas de béns peribles, deteriorables o que representin un risc per a la salut o la seguretat, l'Ajuntament podrà acordar-ne la destrucció immediata o la destinació adequada, d'acord amb la normativa aplicable, sense necessitat d'esperar a la resolució definitiva del procediment, deixant constància de les circumstàncies que ho justifiquen.

Article 22 – Ordres i requeriments singulars de l'autoritat municipal o els seus agents

1.- Sens perjudici, si s'escau, de la formulació de la denúncia corresponent i de l'eventual incoació d'un expedient sancionador i imposició d'una sanció administrativa, l'autoritat municipal o els seus agents podran ordenar o requerir, verbalment o per escrit, les persones que siguin trobades responsables d'alguna conducta contrària a les ordenances municipals al seu compliment immediat, advertint-los que, altrament, podrien incórrer en responsabilitat penal per desobediència. L'anterior sense perjudici de la possibilitat d'executar subsidiàriament les ordres per part municipal i la imposició de multes coercitives si així ho permeten les lleis, quan l'incompliment sigui material i reparable.

2.- Sens perjudici de l'establert en l'apartat anterior, quan la conducta infractora hagi provocat un deteriorament de l'espai públic, els agents de l'autoritat requeriran al seu causant a què procedeixi a la seva reparació, restauració o neteja immediates, quan això sigui possible.

CAPÍTOL IV - Del procediment sancionador ordinari

Article 23 – Iniciació del procediment

1.- El procediment sancionador s'inicia d'ofici per acord de l'òrgan competent, bé per pròpia iniciativa o bé per ordre superior, per petició raonada d'altres òrgans a partir de les actes esteses pels serveis d'inspecció o per denúncia presentada pels agents de l'autoritat o per qualsevol persona.

2.- L'acord d'inici haurà de reunir els requisits contemplats als articles 21.4 i 64 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, i es comunicarà a la persona designada instructora del procediment, amb trasllat de les actuacions practicades, així com es notificarà en la forma escaient a les persones interessades, a la persona inculpada i a la persona denunciant si s'escau.

3.- La resolució d'inici també informarà, quan sigui possible, de les reduccions aplicables en l'import de la sanció segons es disposa a l'article 25 d'aquest Ordenança.

4.- Si l'acord d'inici conté un pronunciament precís envers la responsabilitat imputada, en l'acord s'advertirà que si la persona interessada no efectua al·legacions en el termini previst, l'acord es considerarà proposta de resolució procedint-se a emetre la resolució definitiva del procediment sense cap altre tràmit d'audiència.

Article 24 – Instrucció del procediment i pràctica de prova

1.- L'òrgan instructor del procediment practicarà d'ofici totes les actuacions que consideri necessàries per la determinació dels fets produïts i dels seus responsables. També resoldrà respecte de la pràctica de la prova sol·licitada per les persones interessades i les al·legacions formulades.

2.- L'òrgan instructor resoldrà sobre l'admissió de les proves proposades per les persones interessades i ordenarà la pràctica de les que consideri procedents, les despeses de les quals seran sufragades per qui les proposi.

3.- A efectes de prova, caldrà estar també al que es disposa als articles 8 i 12.3 d'aquesta Ordenança.

4.- En el procediment administratiu sancionador s'admet la prova indiciària o indirecta amb eficàcia incriminadora quan concorrin els següents requisits:

- a) Que els indicis es basin en fets plenament acreditats i no en meres sospites, rumors o conjectures
- b) Que els fets constitutius de la infracció es dedueixin d'aquests indicis a través d'un procés mental raonat i conforme a les regles del criteri humà.

5.- Les actuacions de pràctica de prova s'han de documentar adequadament en l'expedient, amb indicació dels mitjans utilitzats, les dates, els resultats obtinguts i, si escau, la seva valoració preliminar per part de l'òrgan instructor. Quan es deneguin proves sol·licitades per les persones interessades, caldrà motivar-ho expressament.

Article 25 – Pagament avançat de les sancions pecuniàries i finalització anticipada del procediment

1.- La persona presumptament responsable podrà abonar l'import corresponent a la sanció en qualsevol moment anterior a la resolució del procediment.

2.- El pagament avançat de la sanció en qualsevol moment anterior a la resolució del procediment implicarà una reducció en l'import de la sanció del 20%.

3.- El reconeixement de responsabilitat en els fets imputats per part de la persona interessada en qualsevol moment anterior a la resolució del procediment implicarà una reducció en l'import de la sanció del 20%.

4.- Les reduccions previstes en els punts segon i tercer anteriors són acumulables. El pagament avançat aprofitant-se a la reducció del 40% implica considerar que la persona interessada reconeix la seva responsabilitat en els fets imputats.

5.- El pagament de la sanció amb aplicació del 40% de reducció, que implica el reconeixement de la responsabilitat, comportarà la resolució del procediment amb imposició de la sanció que s'escaigui sense necessitat de conferir nova audiència sobre la proposta de resolució.

6.- En cas de pagament avançat sense reconeixement de la responsabilitat, es procedirà a la terminació del procediment, sense necessitat de conferir nova audiència sobre la proposta de resolució prèvia a la resolució. El pagament avançat no implica reconeixement de la responsabilitat si no s'acull al 40% de reducció, d'acord amb el punt anterior.

7.- L'aplicació de qualsevol de les reduccions previstes en aquest article comporta el desistiment i la renúncia de qualsevol acció o recurs en via administrativa contra la sanció.

8.- Tot l'anterior, sense perjudici que es pugui continuar la tramitació del procediment si hi ha indicis raonables de frau o encobriment d'altres persones o entitats.

Article 26 – Proposta de resolució

1.- L'òrgan instructor resoldrà la finalització del procediment, amb arxiu de les actuacions, sense que sigui necessària la proposta de resolució, quan de la instrucció del procediment es posi de manifest que concorre alguna de les circumstàncies següents:

- a) la inexistència dels fets que puguin constituir infracció.
- b) quan els fets no resultin acreditats.
- c) quan els fets provats no constitueixin, de manera manifesta, infracció administrativa.
- d) Quan no existeixi o no s'hagi pogut identificar a la persona o persones responsables o bé apareguin exempts de responsabilitat.
- e) Quan es conclougui, en qualsevol moment, que ha prescrit la infracció.

Quan la inexistència de responsabilitat afecti només alguna o alguna de les diverses persones contra les quals s'adreça el procediment, la resolució de finalització del procediment es disposarà només respecte d'elles, i continuarà el procediment quant a la resta.

2.- En els altres casos, una vegada conclosa la instrucció del procediment l'òrgan instructor formularà una proposta de resolució que haurà de ser notificada a les persones interessades, en els termes que disposa l'article 89.2 – 3 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, tret d'allò establert a l'article 25.5 i 25.6.

3.- La proposta de resolució ha d'indicar la posada de manifest del procediment i conferir un termini de deu dies hàbils per formular al·legacions i presentar els documents i les informacions que es considerin pertinents. Així mateix, contindrà la possibilitat de substitució de la sanció d'acord amb l'article 14 d'aquesta Ordenança.

4.- Un cop aplegats els tràmits anteriors, l'òrgan instructor elevarà l'expedient a l'òrgan competent per resoldre amb valoració de les al·legacions formulades.

Article 27 – Resolució del procediment

1.- L'òrgan competent dictarà la resolució que correspongui, que serà motivada, i decidirà sobre totes les qüestions que plantegin els interessats i les que derivin del procediment.

2.- La resolució s'ajustarà al que disposa al respecte la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques.

Article 28 – Efectes de la resolució

1.- Les resolucions sancionadores no seran executives fins que no s'hagi notificat la resolució del recurs potestatiu de reposició que s'hagi pogut interposar, o fins transcorregut el termini d'un mes previst per la seva interposició sense que s'hagi interposat l'esmentat recurs.

2.- Cas que, en aplicació del que disposa l'article 14 d'aquesta Ordenança, la resolució prevegi la possibilitat de substituir la sanció per treballs o prestacions en benefici de la comunitat o d'altres mesures alternatives, i la persona presumptament responsable hagi demanat l'esmentada substitució, l'execució de la sanció restarà suspesa mentre no consti a l'expedient el compliment satisfactori d'aquelles mesures. En cas d'incompliment de les mateixes s'estarà a allò que disposa l'article 14.

CAPÍTOL V – De la tramitació simplificada del procediment

1.- Es podrà acordar la tramitació simplificada del procediment sancionador quan l'òrgan competent per iniciar el procediment consideri que concorren els requisits de l'article 96 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, i que, d'acord amb la normativa sectorial aplicable, els fets imputats poden ser constitutius només d'una infracció lleu. En aquests casos, l'acord d'inici haurà de contenir els extrems previstos per l'article 64.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, així com una proposta de resolució i la possibilitat de formular al·legacions en el termini de deu dies hàbils.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Els preceptes d'aquesta Ordenança que, per raons sistemàtiques, reproduïen aspectes de la legislació vigent i altres normes de desenvolupament, o en fan remissió, s'entendran automàticament modificats o substituïts en el moment en que es produeixi la modificació dels preceptes legals i reglamentaris dels quals porten causa, sense necessitat de modificar formalment la present Ordenança i sens perjudici que es procedeixi a la seva revisió per garantir-ne la coherència interna i seguretat jurídica.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Primera.- Els procediments sancionadors iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Ordenança es regiran, en allò que no perjudiqui la persona presumptament responsable, pel procediment sancionador vigent en el moment de cometre's la infracció.

Segona.- Les disposicions sancionadores contingudes en aquesta Ordenança produiran efecte retroactiu en la mesura en què afavoreixin la persona presumptament infractora, tant pel que fa a la tipificació de la infracció com a la sanció i als seus terminis de prescripció, fins i tot respecte de les sancions que, encara que imposades, no hagin esdevingut fermes o siguin en fase d'execució administrativa a l'entrada en vigor d'aquesta Ordenança.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades totes les disposicions municipals de rang igual o inferior que contradiguin, s'oposin o siguin incompatibles amb el contingut d'aquesta Ordenança.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.- L'Alcaldia, donant compte al Ple municipal, en l'àmbit de les seves competències, i d'acord amb allò que disposin les lleis, els reglaments i les ordenances municipals i la resta de normativa aplicable, podrà dictar les disposicions i instruccions que consideri convenientes per al correcte desenvolupament, execució i aplicació d'aquesta Ordenança.

Segona.- En el termini màxim de quatre anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Ordenança, s'aprovarà el decret d'alcaldia al qual es fa referència a l'article 14 d'aquesta Ordenança. En tot cas, el catàleg de treballs o prestacions en benefici de la comunitat i d'altres mesures alternatives a les sancionadores serà periòdicament actualitzat per decret d'Alcaldia, a fi de garantir la seva constant adaptació a la finalitat a la qual respon la substitució de la sanció.

Tercera.- Aprovada l'Ordenança pel Ple Municipal, entrarà en vigor amb la publicació íntegra del seu text en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i transcorreguts els terminis establerts en l'article 65.2 i 70.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local.